

AMIGOS DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
voornutbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50. voor elk regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:

P. JOLY & J. MARTIN,

66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan for Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada
regel mas fl. 0,07½.

Een merkwaardige Vergadering.

In het begin der vorige maand werd in Zwitserland een Congres voor arbeiders gehouden, dat in alle opzichten onze aandacht verdient. Het vergaderde onder leiding van den wakkeren kampioen der katholieke sociale beweging in Zwitserland, het parlementslid Decurtins. De naam van dezen socioloog is een program. Hij behoort tot die eminente mannen, die na een geruimen tijd alleen te hebben gestaan en hun omgeving te hebben verbaasd of geërgerd door, het stoute hunner concepties en de nieuwigheid hunner ideeën, ten slotte toch zegevierden, navolging vinden en zich doen kennen als voorloppers, die het eerst den goeden weg hebben betreden. De heer Decurtins is betrekkelijk nog jong, maar hij heeft zich reeds een groote plaats verworven in de katholieke wereld en de voldoening mogen smaken, dat Rome, dat Paus Leo XIII openlijk zijn streven heeft goedgekeurd en zijn werkzaamheid geprezen. Groot vereerder van den onvergetelijken bisschop Von Ketteler, erfde hij diens liefde voor de arbeidende klasse, erfde hij ook diens scherp blik op de Maatschappij en diens subliem eenvoudige taal, welke aan alles wat zij behandelt een nieuwen luister bijzet.

Men heeft in sommige kringen het optreden van den talentrijken en niet minder voortvarenden Zwitser met eenig wantrouwen gadeslagen. Men meende, dat hij te ver ging, dat zijn taal te zeer deed denken aan die van sociaal-democraten, dat zijn voorstellen een al te radicale strekking hadden. Zelfs durfde vóór weinige jaren geleden een congres

van Duitsche katholieken nog niet zijn volle adhaesie schenken aan de internationale werklieden-verzekering door Decurtins vooropgezet.

De Paus echter had te dien opzichte geen ernstige bezwaren. De energieke Zwitser werd met hartelijkheid ontvangen te Rome en de encycliek *Rerum Novarum* werd voor hem de krachtigste aansporing, om voort te gaan op de ingeslagen weg. De invloed van Decurtins in de katholieke beweging van onzen tijd is daardoor in geen geringe mate verhoogd en niet minder ook breidde die invloed zich uit in alle kringen, in alle partijen van zijn vaderland.

Een bewijs daarvan is geleverd op het Zwitsersche arbeiders-congres, dat den 6 April te Biel werd gehouden. Op dat congres waren 305 gedelegeerden aanwezig, die 111,800 burgers vertegenwoordigden en waarbij de katholieken slechts een minderheid vormden. De Zwitsersche Arbeidersbond, die in 1887 werd gegrondvest en die om de drie jaar een vergadering van gedelegeerden belegt onder den naam "Arbeidersdag", neemt verenigingen van allerlei richting en kleur in zich op. Naast socialisten, protestanten en vrijdenkers, zag men dan ook katholieke gedelegeerden te Biel verschijnen en daaronder verschillende geestelijken. De niet-katholieken vormden echter, gelijk reeds werd gezegd, de groote meerderheid. Maar juist daardoor krijgt de resolutie, die op voorstel van Decurtins werd aangenomen zulk een groote en eigenaardige beteekenis. In die resolutie werden de katholieke werkliedenverenigingen van alle landen uitgenoodigd propaganda te maken voor de verwezenlijking der denkbeelden, door Leo XIII in zijn encycliek *Rerum Novarum* neergelegd.

De hulde aan het sociale program des Pausen, welke in de aanneming dezer resolutie ligt opgesloten, zal niemand ontgaan. Slechts 50 der 305 gedelegeerden waren katholiek en het waren dus voornamelijk andersdenkenden — protestanten, radicalen en socialisten — die hier de voortreffelijkheid roemden van de encycliek over het arbeidersvraagstuk. Wel trachtten enkelen der aanwezigen een spaak in het wiel te steken en den ouden Culturkampgeest wakker te roepen, maar hun poging had weinig of geen succes. Met verpletterende meerderheid werd de door Decurtins voorgestelde motie aangenomen.

De correspondenten der revolutionaire bladen kunnen hun bewondering aan het optreden van den katholieken socioloog niet onthouden. De voor 't grootste deel onkatholieke vergadering werd getroffen door de van geloof en christelijke overtuiging gloeiende taal van den eminenten volksman. Maar men make hieruit niet de gevolgtrekking, dat het succes van Decurtins slechts een oratorisch succes was. Het was de encycliek die hem inspireerde en die inspiratie vond ook haar weg tot het hart der aanwezigen. Een Zwitsersch congres is een congres van ernstige mannen. Zij laten zich niet meeslepen door een mooie phrase, door een op effect berekend woord. Zij wikken en wegen en gaan te rade met de werkelijkheid. De gedelegeerden zijn over 't algemeen kundige lieden, die van de zaak waarvoor zij moeten opkomen, een diepe studie hebben gemaakt en die de praktijk evengoed kennen als de theorie.

Voor zulke mannen kon de hooge waarde der encycliek niet onopgemerkt blijven. Decurtins sprak in

vurige taal uit, wat de meesten hunner moesten gevoelen in hun hart. En door aan te dringen op toepassing der door Leo XIII verkondigde ideeën, bewezen de congresleden, dat het hun ernst was met hunne taak, dat zij de belangen der arbeidende klasse inderdaad kennen en van ganscher harte willen dienen!

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Volgens het ceremonieel, bij die plechtigheid gebruikelijk is l.l. Dinsdag de Vergadering van den Kolonialen Raad geopend. De Gouverneur hield de navolgende rede:

"Mijne heeren,

Wederom bevind ik mij in Uw midden, om ingevolge art. 77 van het Reglement op het beleid der Regering, Uwe vergadering voor het nieuwe zittingjaar te openen, en mag — een terugblik werpende op het jaar dat is vervlogen — in de eerste plaats met dankbaarheid constateeren, dat de kolonie gelukkig voor rampen bleef gespaard, en dat de algemeene gezondheidstoestand niets te wenschen overliet, dat geene epidemische ziekte — waartegen ook wij genoodzaakt waren voorzorgsmaatregelen te nemen — de Kolonie heeft bezocht.

Over den geest onzer bevolking valt in het algemeen slechts te roemen.

Het onderwijs, zoowel openbaar als bijzonder, gaat vooruit, en in het schoolbezoek — ofschoon dit nog veel te wenschen overlaat — kon toeheneige verbetering worden waargenomen.

De vermeederde opbrengst van accijns — en invoerrecht en de steeds

FEUILLETON.

Husticia di un Bey.

Bao di goebierno di un di e último Beynan, un capitan di barcoe frances, jegando di Marseille, tabata obligar pa un scual di dreña haf di Tunis coe su barcoe. Na bordo el tabatin un cargamento di petji di lana, destiná pa Gibraltar.

Den es tempoe-ai hende tabata paga na haf di Tunis placa di entrada, koe mester paga na e capitein di haf, (Havenmeester) koe tabata boeta total segun su gustoe.

E capitan a hajé sumeté anto na e impuesto-aki i e capitan di haf a exigí un suma sorprendente. E pober especulador, sin sabi kiko haci mas, a bai cerca e Bey i cai na su pia.

E bey a scucha kegoe di e *giaour* of "cachó-cristian."

"Cuanto e *raia marra*, (e capitan di haf) ta exigí di bo," el a puntra.

"Mil cincoe cien frank."

"I bo ta corda, koe esai ta muchoe?"

"Esai ta mi opinion discreta."

"Cuanto e muchoe?"

"Alomenos dos tercio."

"Bo tin rason; ata mil cincoe cien piaster, esai ta net mil frank."

"Bo Alteza," e capitan dici, ta balanza di husticia dibina," i el a zoenchi pia di pantoffel di e bey i kier a bai.

"Bo no tin nada mas di reclama?" e bey a puntra.

"Si, ainda un cos, ma mi no ta risca."

"No tené berguenza, bisa noema."

"Mi ta kere, koe ta toca mi ainda un indemnizacion chikitoe pa e tempoe koe mi a perdé coe warda riba bo sentencia, koe lo mi no loebida nunca."

"Esai ta hustoe."

"I di mas koe esai ainda, e capitan koe a haja coerasji, dici, como mi mester tabata na Gibraltar coe mi barcoe promer principio di invierno, como sino e tempoe probechoso pa negocio a pasa."

"I kiko bo cargamento tá," e bey a puntra. E capitan a bisti un petji di lana; como e bey no tabata conocé un cos asina, el a moestra cla, koe ya el a perdé mas ó menos diez mil frank.

E bey a larga jama su secretaris i a dictele algun regel di cual e capitan no a comprendé nada. El a pidi també, di sabi, kiko e scirbimento tabata nifica.

"Ta un proclamacion," e bey di, den cual el ta ordena su pueblo, di coempra den tem di binti-cuater ora un petji di lana, bao di castigoe di morto." Hende ta comprendé, koe e capitan tabata hari p'aden i a comprendé ta kiko esai mester a nifica.

Un confusion sorprendente bao di e binti-cincoe mil di pueblo di Tunis. Tabata un kegamento general riba e di diez plaga-ai di Egipto, manera nan

tabata jama e orden. Na oenda lo nan coempra e petji-ai? Hendenan a recorda nan, koe otro dia, nan a mira un barcoe Noruegano den haf, cual su tripulacion tabatin un cos asina, ma naturalmente no a juda nan nada, solamente esai a haci nan sabi, kiko ta un petji di lana.

Na momentoe koe e confusion general tabata para pa pasa na desesperacion, di repiente nobo a plama, koe den haf tabatin un barcoe coe e cosnan ai abordo.

Nan tabata salbá!

Unbé e multitud a bai na haf i aja hende a moestra nan un brik.

Toer boto grandi i chikitoe a jena unbé coe hende i algun asina tantoe, koe nan a bira, afortunadamente awa tabata masjar secoe, asina, koe ningun hende no a hoga.

Notre-Dame de la Garde, asina e brik tabata jama, a hajé manera sitiá i rondoná di mas koe tres cien barcoe chikitoe.

E capitan, koe tabata para riba dek, a mira e spektakel-ai di aleuw caba.

"Petji di lana! petji di lana!" e diez-dos mil boznan a grita desesperá. E capitan a haci un sinjal coe nan; hendenan a comprendé, koe el tabata pidi silencio i nan a cai boca.

"Boso ta pidi petji di lana?" el dici.

"Si, si!" a sona di toer banda, "Mushoe bon," e capitan di, "ma boso meser sabi, koe e articulo-aki ta masjar buscar na e momentoe-aki. Awor

ai mi ta caba di haja noticia for di Europa, koe petjinan di lana a bira masjar caro."

"Esai nos sabi!" toer a grita, "esai nos sabi, ma coe gustoe nos kier haci un sacrificio pa haja un."

"Pues," e capitan di, mi no kier haci uso di ocasion. E petji nan ta costa mi un den otro dos frank.

"Wel esai no ta asina caro. "Lo mi contenta mi coe cientoe por cientoe i bendé e petjinan na cuater frank." Nan a consenti.

"Adilanti," e capitan dici. Subi na un banda di dek i baha p'e otro.

Cada coemprador a pasa e camina-ai, ricibi un petji i paga cuater frank.

E capitan a ricibi cuarenta i ocho mil frank, for di cual cuarenta i siete mil frank purae ganasji.

Su manecé e capitan a bai cerca e bey, cai na su pia i zoenchi su slof.

"Awor mi ta bin gradici Bo Alteza," e capitan dici.

"Bo ta contentoe?" e bey a puntré.

"Contentoe di mas!" e capitan a contesta.

"Ma ainda bo no ta clá," e bey dici.

"Di com?" e capitan a puntra admira.

E bey a jama su secretaris, mandé sinta, toema pen i inkt i scirbi loké lo el dictele.

"Honor na Dios, na kende toer ta bolbé.

toenemende scheepsvaartbeweging bewijzen, dat de handel niet achteruitgaat, ja niet stilstaat, maar, — zij het ook langzaam — zich voorwaarts beweegt, terwijl het steeds drukker wordend Post- en telegraaf verkeer en verschillende uiterlijke teekenen vantoenemen den maatschappelijken welstand op hetzelfde resultaat schijnen te wijzen.

Van landbouw, veeveelt en nijverheid kan helaas! niet hetzelfde worden gezegd. Dientengevolge valt dan ook op den uitvoer niet te roemen. — De opbrengsten uit de phosphaatontginningen bleven ver beneden de toel reeds niet hooge verwachting. Wel mogen wij niet vergeten, dat ook in de jaren 1886—87, de phosphaatopbrengst eene depressie onderging, waarop dan weer eenige zeer voordelige jaren volgden, doch het onbetrouwbare van deze bron van inkomsten is daardoor opnieuw bewezen, en niet te meer leedwezen moest het Bestuur ondervinden dat eene poging om tot vermeerdering van inkomsten op vasten grondslag te geraken. Uwe goedkeuring niet mocht verwerven.

Wat de hovenwindsche eilanden betreft, iedere poging om daar tot eenige verbetering te komen, sprong tot nu toe af op finantieele bezwaren. Hun aller tekort is belangrijk, — doch een nauwkeurig onderzoek naar den finantieelen toestand der bevolking gaf, wat St. Martin (N. G.) en St. Eustatius betreft, zeer treurige resultaten, dat iedere gedachte aan vermeerdering van inkomsten daar voorschands dient op zij gezet. Om deze zienswijze te bevestigen zij het voldoende U mee te deelen, dat volgens eene berekening naar de nauwkeurigste en meest betrouwbare gegevens opgemaakt, het totaal bedrag der inkomsten boven de f 500 op St. Martin (N. G.) f 87,000, — en op St. Eustatius f 27,000 — bedraagt, terwijl op St. Eustatius behalve vier ambtenaren en twee gepensioneerden slechts twee personen zijn, wier inkomsten boven f 1000, — kan worden geschat.

Alhoewel nu deze treurige finantieele toestand zoowel als de min gunstige staat der Koloniale middelen in het algemeen, de verleden jaaraangekondigde verbeteringen in den weg stonden, zoo meent het Bestuur toch spoedig Uwe medewerking voor zijne naar de omstandigheden gewijzigde plannen te moeten inroepen.

Tot meer verblijdende verschijnselen terugkeerende, mag ik U wijzen op de schoone resultaten der telegraaf-concessie, die zeer waar schijnlijk in dit jaar geene verdere uitbetaling der garantie zal behoeven: — op het succés, dat de uitgevoerde telefoon-concessie mocht behalen: — op de aanvankelijk gunsti-

ge resultaten der onderzoekingen en voorloopige werkzaamheden van den concessionaris der waterleiding en op de gegronde hoop, dat binnen korten tijd de electrische verlichting zal tot stand komen.

Werd het vertier in onze haven ook onlangs door een maatregel van eene naburige regeering bedreigd, door eene oordeelkundige wijziging van de diensten der betrokken Maatschappijen werd dat gevaar tot een minimum gereduceerd.

Ik acht mij hier verplicht tot de mededeeling, dat de betrokken regeering zich gehaast heeft, op meer dan eene wijze te toonen, dat deze maatregel geenerlei minder welwillende gezindheid jegens onze kolonie tot grondslag had, en ik meen de hoop niet onuitgesproken te mogen laten, dat ook in deze eene wijziging ten goede aanstaande is.

Het vraagstuk van de invoering van verkiezingen voor Uwen Raad, schijnt in den laatsten tijd meer de aandacht van een deel onzer bevolking te hebben getrokken, en naar het Bestuur verneemt, zou reeds de wensch naar die invoering zich in een adres aan de Staten-Generaal hebben geuit. Dien wensch al of niet deelende, zal toch een elk moeten toegeven, dat de verwerkelijking daarvan eene algeheele wijziging in de onderlinge verhouding der verschillende deelen onzer Kolonie zal moeten ten gevolge hebben; immers kan het terrein der bemoeiingen eener gekozen vergadering zich slecht verder uitstrekken, dan het terrein waartoe de kiezers behooren, en waarvan zij de belangen kennen en deelen.

Wat daarvan ook zij, Mijne heeren, en wat die toekomst ook brenge, — laat ons de toekomst met vertrouwen tegemoet gaan, met het vaste voornemen, om — ieder op zijne plaats en naar eisch der omstandigheden, — samen te werken tot het gemeenschappelijk welzijn.

Met waardeering van elkanders bedoelingen, met erkenning van elkanders aanspraken en rechten, met onderlinge welwillendheid en oprechtigheid tusschen Bestuur, Raad en bevolking kan nog veel worden tot stand gebracht tot bloei en welzijn der Kolonie.

Dat zij ons streven, en op dat streven schenke de Heer Zijn Zegen!

Ik verklaar de vergadering van den Kolonialen Raad voor het zittingjaar 1893/1894 geopend."

Bij gouvernements beschikking dd. 8 dezer No. 646 is de 2de. Luitenant der Infanterie R. W. van Wieringen benoemd tot Adjutant van den Gouverneur en tevens tijdelijk belast met de functiën van Adjutant bij het Garnizoen.

"Capitan, awor bo por haci negocio bo por haja nan barata."

"Segun un noticia di Europa, prys di lana a baha masjar," e capitan dici.

"Esai ta nada, coe gustoe nos kier doena nan pa menos." "Ma mi ta bisa boso dilanti, koe mi no ta doena mas koe mitar. Nan a costa mi dos frank nan koe kier bendé petji pa un giotin, por subi bordo di un banda i baha pa e otro."

"Ma capitan!"

"Si of no!"

"Capitan!"

"Hombernan, na boso puesto!" e capitan a manda su matrosnan.

"Capitan, ta kiko bo ta bai haci?"

"Wel, mi ta bai los anker."

"Capitan, lo nos contenta nos coe un gulden."

"E capitan a sigi doena su comando."

"Capitan, pa cinco real."

Nan a hisa bela na master grandi.

"Capitan! capitan! nos ta toema."

"Halt!" e capitan a grita su matrosnan. E bendedornan a sigi e camina koe capitan a moenstra nan, cada un a doena su petji i ricibi un giotin.

Awor pa di dos bez pueblonan a salba nan curpa di morto pa un soma simpel di tres giotin; di berdad no mucho caro.

Tocante e capitan, esaki a haci bon negocio i el a hinca trinta i siete mil frank puroe ganassi den su sacoe.

"Capitan! capitan!" diez-dos mil boz a grita, "petji di lana di bendé, petji di lana di bendé!"

"Ahan!" e capitan dici.

Bij gouvernements beschikking dd. 8 dezer No. 650 zijn tot plaatsvervangende leden van de schoolcommissie op Curaçao benoemd de heeren Mr. Th. J. A. Nuyens, waarn. Voorzitter van het Hof van Justitie en F. J. Olivier, waarn. Administrateur van Financiën alhier.

Met meer dan gewone plechtigheid — wat den naam van den voor vijf jaren overleden onderwijzer, den heer A. BROUWER, eer aandoet, — werd op den 9n. Mei ll. het gedenk-teeken onthuld, dat zijn oud-leerlingen ter zijner nagedachtenis op het Protestantsche kerkhof te Pietermaai hebben opgericht.

Met den besten uitslag heeft de Eerw. Zuster Celerine, om hare uitstekende hoedanigheden als onderwijzeres in onze goeude kringen wel bekend, deze week examen afgelegd in de fransche taal.

Het is ons aangenaam haar bij deze gelegenheid onze oprechte gelukwenschen aan te bieden.

Zooeven vernemen wij, dat hedenmorgen de Eerw. Frater Pancratius (C. Van Boers), leeraar aan het "Colegio Sto. Thomas," alsmede de Heer P. F. G. Curiel, Onderwijzer aan de R. K. Burgerschool, Overzieder, met uitstekend gevolg hun examen hebben afgelegd: de eerste in de Engelsche, de laatste in de Fransche taal. Wij bieden ook hun onze gelukwenschen aan.

NEDERLAND.

— Den 23 April is te 's-Gravenhage overleden de heer mr. R. J. Schimmelpenninck van Nijenhuis, opperkamerheer van H. M. de Koningin en waarnemend grootmeester van H. M. de Koningin-Regentes, oud-minister en oud-lid van de Tweede Kamer, waar hij de conservatieve beginselen beled. Hij was grootkruis van een aantal ridderorden, o. a. van die van den H. Gregorius den Groote en bereikte den ouderdom van 71 jaar. Zijn overlijden verwekt in hooge kringen der residentie, waar graaf Schimmelpenninck zeer gezien was en grooten invloed uitoefende, algemeene deelneming.

— Men herinnert zich nog de levendige redetwisten, die verleden jaar plaats hadden, toen de Greenwich-tijd hier werd ter sprake gebracht. Het zelfde gebeurt nu in Duitschland, waar men sedert 1 April den Berlijnschen tijd heeft aangenomen.

Toen het middag was in Nederland, was het 24 minuten later te Keulen. Sedert 1 April is dat uur nog 36 minuten vooruitgeschoven, zoodat het verschil met den tijd van Greenwich thans een uur bedraagt.

Daaruit volgt, dat een werkmans van de Pruisische grenzen, die in Limburg werkt, 's morgens ten half 7 zijn huis moet verlaten om te 6 uur hier zijn werk te beginnen.

— De Koningin-Regentes heeft de levenslange gevangenisstraf, waartoe de in de strafgevangenis te Leeuwarden gedetineerd gewezen Bootmansmaat L. s. Sept. 1878 wegens moord door den zee-krijgsraad te Curaçao was veroordeeld, veranderd in twintig jaren gevangenisstraf.

Het getal levenslang veroordeelden in de gevangenis te Leeuwarden is daardoor verminderd tot acht.

— Bij de Tweede Kamer is ingekomen een ontwerp van Wet tot regeling van den dienst bij de militie. De Persoonlijke dienstplicht is in dit ontwerp opgenomen. Vrijgesteld zijn de geestelijken, zendelingen, studenten in de godgeleerdheid, leerling-zendelingen en ordebroeders. Het contingent bedraagt 11,500 man; maar het blijvend gedeelte is hoogstens 7000 man door ruiling van nummers met extra toelage.

— Het centraal comité tot bevordering van de aansluiting van Nederland bij de Midden Europeesche tijdregeling, heeft aan den Minister van Waterstaat een adres gericht, waarin het verzoekt, het alsnog daarheen te willen leiden, dat, of bij den aanvang van de zomerdienstregeling van 1894 door spoorweg-, post- en te-

legraafdienst, de Midden-Europeesche tijd worde aangenomen, waarna ook het burgerlijk leven zal volgen en ons volk hygiënische, commercieele en andere economische voordeelen zullen ten deel vallen; of wel, dat eene wettelijke regeling in overleg met de andere Ministers worde voorbereid, waardoor eveneens unificatie wordt verkregen en aan het ongerief, dat aan het behoud van den dubbelen tijd verbonden is, voor goed een einde zal zijn gemaakt.

— Het bericht, dat de nieuwe regimentsvaandels op den verjaardag der Koningin zouden worden uitgereikt, was, naar men nader verneemt, zoo niet onjuist, dan toch zeker voorbarig. Men weet nog niet, wanneer zij gereed zullen zijn, en omtrent den datum der uitreiking is nog niets bepaald.

BUITENLAND.

Rome. — De Congregatie der Riten zal het proces van Zaligverklaring inleiden van 5 Jesuiten die in 1871 te Parijs werden gefusileerd; het zijn de paters Pierre Olivaint, Léon Ducoudray, Alexis Clere, Jean Clambert en Anatole de Bengy.

— De Paus heeft in audientie ontvangen een veertigtal leerlingen van Romeensche gymnasia met hunne leeraren. Het waren bijna uitsluitend Schismatieken en verder enkele Israëlieten, die het opperhoofd der Katholieke Kerk hunne hulde kwamen brengen.

In den loop dezer maand zal in het Vaticaan een nieuw Museum worden geopend, dat de Paus in zijne liefde tot de wetenschap wil vestigen als eene herinnering aan zijn Jubilé. Het wordt gevormd uit voorwerpen, die betrekking hebben op de Assyriologie en tot dusverre in de verschillende verzamelingen van het Vaticaan verspreid waren.

— De Hongaarsche pelgrimstocht, die onlangs te Rome aankwam, bestond uit 200 leken en 59 priesters onder leiding van den bisschop van Gizahad, die een adres van hulde voorlas. Zij boden den Paus talrijke geschenken en een groote som voor de St. Pieterspenning aan. De Paus antwoordde in het latijn en preeste trouw der Hongaren aan den H. Stoel. Bij het komen en gaan werd Z. H. warm toegejuicht.

— Onder de Duitse pelgrims, die naar Rome gaan, bevinden zich de hoofdredacteuren van de *Germania*, *Kölnische Volkszeitung* en de *Echo der Gegenwart*, die de katholieke centrische partij vertegenwoordigen. Zij zullen den H. Vader een adres aanbieden, alsmede alle feestnummers der dagbladen en gelegenheids-geschriften, ter gelegenheid van 's Pausen feest verschenen, welke collectie in een schoonen band vereenigd is.

Italië. — De liberale bladen hebben veel ophef gemaakt van het bericht, dat de Koningin-moeder van Portugal binnenkort een bezoek aan het Quirinaal zou brengen.

Men weet, dat koningin Maria Pia eene zuster van koning Humbert is, en het ware dus te verklaren geweest, als zij het zilveren huwelijksfeest van het Savooische Vorstenpaar had willen bijwonen. Evenwel, daar koningin Maria Pia den roof, door haren vader aan het erfgoed van Petrus gepleegd, nooit heeft willen goedkeuren of erkennen, en zij bij het gouden jubilé des Pausen een warm telegram van gelukwensching aan Leo XIII zond, maakte de liberale pers van die voorgewende reis naar Rome een politieke manifestatie van betekenenis.

Nu wordt uit Lissabon gemeld, dat de Koningin-moeder zich ter gelegenheid der zilveren bruiloft van haar Broeder en Schoonzuster niet naar Rome zal begeven. Men geeft thans voor, dat gezondheidsredenen haar van besluit hebben doen veranderen, doch veelmeer valt aan te nemen, dat andere motieven hier gegolden hebben.

— Koning Carlos van Portugal zou bij de feestelijkheden in het Quirinaal zich doen vertegenwoordigen door zijn broeder, den infant Alfonso, hertog van Oporto en luitenant der artillerie.

— Koningin Margaretha, die zeer

Di e catiboe di Dios glorificá, di el, koe ta implora su pordon.

"Sidi Hussein Pasja, Bey di Tunis,

"Ta larga sabi pa e amra-aki, koe ta taha na toer pueblo di parcé den cajanen di Tunis coe un petji di lana riba nan cabez, coe castigoe di ser decapitá.

"El ta doena binti-cuater ora di tempoe na cada donjo di un petji di lana, pa kité for di manoe asina probechoso posibil.

"Obediencia exacto ta existi na e mandamentoe-aki.

"Doená 21 di April di anja 1243 di hegira.

"Firmá: Sidi Hussein."

"Bo ta comprendé mi?" e bey a puntra e capitan.

"O! esaki a respondé jen di legria, "bo ta Bey di mas grandi koe a biba nunca."

"Pues, bai na bo barcoe i spera lo ké lo pasa.

Un mei ora despues, trompet a resona den cajanen di Tunis i e mandamentoe a ser anuncia. Na e promer confusion, hopi di pueblo a tira nan petji unbé den candela, pere di mas parti a recorda nan, i como a sobra nan binti cuater ora di tempoe, nan a busca di bendé nan petji cualkier camina. Un idea!

Nan a bai na e brik.

"Capitan! capitan!" diez-dos mil boz a grita, "petji di lana di bendé, petji di lana di bendé!"

"Ahan!" e capitan dici.

godvruchtig is en met veel devotie de Vasten-oefeningen gevolgd heeft in gezelschap van hare moeder, de hertogin van Genua, ging voor eenige dagen naar de kleine kerk van den H. Sylvester. De geestelijkheid kwam haar het gewijd water aanbieden, ontving haar aan de deur der kerk en leidde H. M. naar haren rood fluweelen met goud geborduurd bidstoel, recht over het altaar. De vijandelijkheid tusschen de 2 hoven en de 2 machten doet de Koningin veel leed en zij doet alles wat zij kan om het regime te verzachten. Zondag-avond verhaalde men in een salon, dat op den dag van 's Pausen jubelfeest H. M. zeker het Quirinaal had doen verlichten, indien hooge politieke redenen haar niet weerhouden hadden.

— Tusschen ons land en Turkije is een geschil ontstaan. Drie Turksche soldaten hebben te Constantinopel de vrouw van een ambtenaar van ons gezantschap beledigd en aangerand, nog wel terwijl zij met haren man wandelde. De gezant heeft van de Turksche regeering voldoening geëischt voor die belediging en zijn vertrek een maand uitgesteld, om de onderhandelingen daarover ten einde te brengen.

— Mgr. O'Callaghan, voormalig rector van het Engelsch College en titulair aartsbisschop, reed voor eenige dagen in een rijtuig door de Engellawaarderstraat te Rome, toen een jongmensch op hem toekwam en hem een hevigen stokslag op het hoofd toebrengde. Gelukkig brak de hoed de kracht vanden slag, die anders voor den eerbiedwaardigen grijsaard ernstige gevolgen zou gehad hebben. Welke de drijfveren van den aanrander waren, bleek duidelijk genoeg uit de hatelijke scheldwoorden, die hij tegen de priesters en clericalen uitbraakte.

's Is opmerkelijk, dat de liberalen, die zooveel drukte gemaakt heeft over het geval-Berardi, dezen aanslag tegen een der meest bekende en geachte Prelaten van Rome doodzwijgt.

Frankrijk. — *Goede Vrijdag* waren te Best alle schepen in de haven, waaronder ook die van het Noordzeeskader, halfstok gevlagd. De kruiser *Naiide* loste elk half uur een kanonschot en den volgende ochtend ten 10 ure, toen de vlaggen, bij het *Allahuja* in de kerken, weer in top geheschen werden, loste men 21 kanonschoten.

— De beweging ten gunste van de weder toelating der Liefdezusters in de hospitalen neemt steeds in kracht toe. Naar wij in het *Journal des Débats* lezen, doet in de gasthuizen der Parijsche voorsteden een monsterpetitie de ronde, die reeds meer dan 7000 handteekeningen, zowel van mannen als vrouwen, heeft bekomen. Vooral te Bicêtre en Ivry is de deelneming groot.

De onderteekenaars bepalen zich niet louter tot het onderschrijven van hun naam; zij voegen er ook nu en dan korte opmerkingen aan toe.

— Een vernuftig slotenmaker te Parijs, niet zonder reden voor dieven beducht, had de deur zijner kamer van eene soort van helsch werktuigje voorzien, zoodat niemand behalve hijzelf, die kon openbreken zonder dat hij een schot hagel in het lijf kreeg. Onlangs uit eten geweest zijnde, kwam hij zoo vrolijk thuis, dat hij aan zijn geheelen toestel niet dacht, onbesuisd binnen wilde gaan en ernstig in den arm en aan de heup gekwetst werd, zoodat hij naar het hospitaal moest worden vervoerd.

— Volgens eene mededeeling der Panama-maatschappij is de verlenging der Concessie met 20 maanden, eindigende 31 October 1894, toegeestaan om de belanghebbenden in gelegenheid te stellen eene nieuwe Maatschappij op te richten, die tien jaar zal verkrijgen tot voltooiing van het Kanaal.

Duitschland. — Hoezeer Frankrijk's aanzien zelfs bij zijne vrienden en vreemden reeds gedaald is, blijkt uit hetgeen de Kroonprins onlangs op een maaltijd van officieren zeide. De Czarwitsch noemde het Panamaschandaal zulk een treurig feit, dat alle vertrouwen op Frankrijk's buitenlandische staatkunde daarvoor moest verdwijnen. Bij die gelegen-

heid sprak de Kroonprins, naar aanleiding van zijn bezoek te Berlijn, met warmen lof over Duitschland en zelfs toen de officieren, die dit aanhoorden, een ijskoude stilte bewaarden, ging hij voort te betuigen, dat het onmogelijk zou zijn de banden die Rusland en Duitschland verbinden, te verbreken, en vijandelijkheden met den westelijken nabuur te beginnen. Het welslagen der onderhandelingen over een handelsverdrag noemde de Prins zeker; hij achtte ze in menig opzicht voor Rusland voordeelig.

Het leger zal binnenkort een rekrut in zijn gelederen tellen, die aan elk hand zes vingers en aan elke voet zes teenen heeft. De man is goedgekeurd voor den dienst door den militieraad te Melle, in Oldenburg!

— Echte grappenmakers zijn de leerlingen der kweekschool van Nagold, in Wurtemberg. Daar de vacantie zich langer liet wachten dan hun lief was, kwamen eenigen op het idee zeepsop in te nemen, met het gevolg dat zij ziek werden.

De geneesheer der inrichting verklaarde, dat ze aan influenza lijdende waren en achtte het wenschelijk hen naar huis te zenden.

Ongeklukigerwijze heeft een der „zieken“ een briefkaart, waarin de grap verhaald werd, aan een student te Essling geschreven; de zoon van Minerva kon echter niet nalaten deze grap aan zijne confraters mede te deelen, hetgeen tengevolge had, dat verscheidene leerlingen aanstonds terruggestuurd en met zeer lang schoolblijven gestraft werden.

— De jongste volkstelling, in Pruisen gehouden, levert, vergeleeken met die van 1871, den volgende uitkomst op: 19,330,376 protestanten tegen 16,040,685 in 1871; 10,351,477 Roomsche-Catholiken tegen 8,260,301; 1360 Griekschen tegen 1388; 4515 Moravische Broeders tegen 1601; 13,833 Mennonieten tegen 13,950; 23,969 Baptisten tegen 8818; 3232 Methodisten tegen 792; 16,081 Ivingianen tegen 1710.

— Dowe's kogelwerende stof heeft al een mededinger gekregen in de uitvinding van een Mannheimsch ingenieur. Deze moet een ondoorschietbare stof uitgevonden hebben, welke, naar men zegt, de helft goedkooper en veel lichter is dan die van den veelbesproken kleedermaker. — Naar aanleiding van genoemde uitvinding, verhaalt men het volgende: Op zekeren dag kwam een vreemdeling bij den hertog van Wellington en toonde hem een kogelvrij uniform, met verzoek het bij zijne legers in te voeren. „All richt“ zeide de hertog, trek het uniform maar aan. De vreemdeling gehoorzaamde. Wellington belde een officier verscheen: zeg aan kapitein X, dat hij eens 2 soldaten naar hier zendt met geladen geweren. Toen de uitvinder dat hoorde, zette hij het op een loopen, zonder den uitslag der proefneming af te wachten.

Engeland. — De Londensche correspondent van het *Hbl. v. Antw.* schrijft:

Ik heb daar zooveel den eersten minister naar de *Commons* zien rijden, in een open victoria, eene witte bloem in 't knoopsgat en de voortreffelijkste gezondheid genietende. Door iedereen eerbiedig begroet, begaf hij zich naar het Westminster-paleis, om er den laatsten slag te leveren en de kroon op zijn werk van rechtsherstel jegens Ierland te zetten.

Alea jacta est! Nu is de teerling geworpen, en eer het een maand verder is, zal het pleit zijn beslist. Dan zal, na drie eeuwen verstoken te zijn geweest van eigen beheer, Ierland andermaal zijne zelfstandigheid bezitten en op nieuw een eigen parlement, een eigen regeering, een eigen huis houden hebben.

Wat eene omwenteling!

Daarvoor hebben de Ieren honderd jaar lang tegen ieder ministerie hardnekkig gestreden; daarvoor hebben ze gekampt, zooals geen volk ter wereld voor zijne nationaliteit en zijn bestaan heeft gevochten: daarvoor hebben ze meer ellende, meer vervolging, meer verdrukking onderstaan,

dan in tien groote boekdeelen te beschrijven is.

Als er een spreekwoord hier toepasselijk is, dan is het wel, de aanhouder wint. Wanneer na den val van O'Connell, Ierland 1 miljoen zijner kinderen door hongerdood en 2 miljoen door landverhuizing verloor, dan riep geheel Europa: *Finis Hiberniae!* Ierland is van de wereldkaart uitgevaagd!

En de Engelsche Protestanten jubelden en juichten en dachten ook, dat ze, zooals de legerbenden van Cromwell, thans voor goed de Ieren hadden uitgeroeid.

Ijdel gezwets van verwaande geesten. Alsof een volk verdwijnt, dat evenals de Ieren drie honderd jaar, trots de verschrikkelijkste vervolging, zijne zeden, zijne taal en zijn geloof heeft bewaard en ondanks al dit lijden en die nameloze beproevingen, wars gebleven is aan verbastering! Neen, zulk een volk verdwijnt niet.

Omtrent de ophitsingen der Iersche loyalisten door de Engelsche conservatieven doet de correspondent opmerken:

Toen de meerderheid van Ierland door het gouvernement als eene *quantité négligeable* werd gesteld, mocht er geene meeting gebeuren, of men paste de *Coercion Law* toe en deed meedoogenloos op het volk schieten.

Maar nu die meerderheid wel van tel is, gaat de heer Balfour naar Ierland en hitst er de fanatieke Protestanten aan tot gewapend verzet en tot burgeroorlog.

Als thans het ministerie Gladstone eens de anti-home-rulers deed neerschieten, wat zou de heer Balfour dan wel zeggen? Hij zou waarschijnlijk schande over de moordenaars roepen en zich niet willen herinneren, dat hij 't voorbeeld gegeven heeft.

't Is te hopen, dat de bespreking, die in het Lagerhuis is begonnen, weldra aan Ierland het recht geeft, waarop dit arme land met zooveel reden aanspraak maakt.

— In de gemeenteraad van Londen heeft de heer W. Clough den Lord-mayor er over geïnterpeleerd, dat hij bij het feestmaal, den 12^{den} April, Kardinaal Faughan in het „Mansion-house“ aangeboden, den eersten toast niet op de koningin, maar op den Paus had uitgebracht.

Op deze interpellatie antwoordde de Lord-mayor, dat hij slechts trouw was gebleven aan de gewoonte van den gemeenteraad zelve en van anderen voornamen personen, die altijd de eerste plaats toekenden aan de Kerk en toosten instelden „op de Kerk en de Koningin.“

Hierbij merkte hij nog op, dat hij het woord had gericht tot genoodigden, die allen katholiek waren en den Paus erkenden als het Opperhoofd der Kerk, derhalve kon hij den naam van den Paus noemen naast dien der Koningin en had hij in niets ontbroken aan de liefde, welke zijne gasten en hij voor hunne Vorstin koesterden.

Dit antwoord werd met handgeklap ontvangen; toch verklaarde de heer Clough, dat hij zich het recht voorbehield bij eene andere gelegenheid op deze zaak terug te komen.

Oostenrijk. — Bij de officieele zuinigheid heeft de Kamer dit jaar niet minder dan 4½ maand getwist over het budget en dat alles om de afschaffing te bekomen van een crediet van 50,000 florijnen voor gemeine fondsen en de vermeerdering van den post openbaar onderwijs met 6000 florijnen. Die bespreking heeft echter aan het land 500,000 florijnen gekost wegens parlementaire schadeloosstelling der leden.

Spanje. — Cortes zijn woensdag 5 April, door de Koningin-Regentes geopend met eene troonrede, waarin gezegd wordt, dat de binnenlandsche vrede verzekerd is. Er bestaan vriendschappelijke en hartelijke betrekkingen tusschen Spanje en het Vaticaan en met de Zuid-Amerikaansche Staten. Het leger en de vloot, en alle levende krachten des lands zullen bijdragen tot de offers, die te brengen zijn om den financieelen toestand te redden. De uitgaven zullen ingekrompen worden tot aan de grens,

waarbij de voorzichtigheid gebiedt te blijven.

— Ter gelegenheid der vereering van het H. Kruis in het koninklijk paleis, heeft de Regentes 13 ter dood veroordeelden begenadigd.

— Spanje zal het weer eens met eene inogendheid te kwaad krijgen over een koloniale quaestie; ditmaal is het met Japan. Dit schijnt de Pelez-eilanden te hebben bezet, waarop Spanje rechten doet gelden, waarschijnlijk zonder die in den laatsten tijd uiterlijk te hebben doen gelden. De gouverneur der Philippijnsche eilanden vroeg om versterking.

— Te Madrid is tijdelijk ter bezichtiging gesteld de verzameling documenten uit de Vaticaanse boekery, die door den Paus op de wereldtentoonstelling van Chicago worden ingezonden. Een der voornaamste is eene bulle *Sane pro parte*, die Paus Nicolaus V (de stichter der Vaticaanse bibliotheek) in 1448 aan de IJslandsche bisschoppen van Skalholt en Holar zond.

Paus Nicolaus deelt daarin mede, dat hij van ingezetenen van Groenland, dat toenmaals tot het Noorsche aartsbisdom Drontheim behoorde, vernomen heeft, dat voor dertig jaren de zeeroovers van naburige eilanden het land verwoest hadden. Slechts negen kerken waren in stand gebleven van de vele, die het geheel Katholieke land, voor 600 jaren door den H. koning Olof bekeerd, bezat. De barbaren hadden vele gevangenen meegevoerd, waarvan intusschen een aantal was teruggekeerd, en de Paus draagt den bisschoppen van IJsland, als het naast bij Groenland wonende, op, in overleg met den aartsbisschop van Drontheim voor hunne zielzorg te waken.

Servie. — Tegen het leven van onzen armen jongen Koning schijnen ook al aanslagen te worden gesmeed. Vier arrestatiën hebben deswege te Belgrado plaats gehad en een 5e verdacht persoon, de radicale afgevaardigde Braesima, vluchtte over de Turksche grens; maar men zal zijne uitlevering vragen.

— Ex-koningin Nathalia deed weten, dat ze, na alles wat gebeurd is, niet naar Servie komt voor ex-koning Milan, vreezende anders tegenover het regentschap in eene valsche positie te zullen komen.

Turkije. — Het is te Cesarea nog altijd niet rustig. De Mahomedanen blijven geweld plegen tegen de Christenen en worden door de Turksche overheid gesteund, die reeds ongeveer 250 Armeniërs in de gevangenis heeft laten zetten.

— Een officieel verslag van den Amerikaanschen consul over het gebeurde (de schaking van een Christenmeisje voor een harem enz.) is blijkbaar door de Turksche autoriteiten opengebroken, want het kwam met geschonden zegel bij den Amerikaanschen gezant te Constantinopel aan. Deze heeft beklag ingediend bij de Porte, zoodat nu de Sultan waarschijnlijk handelend tusschenbeiden zal moeten treden.

Rusland. — Bij het doorbladeren van een album van een lid der keizerlijke familie, vond de Czaar daarin, eenigen tijd geleden een portret van een terechtgestelden nihilist. Hoe het portret daar kwam weet men niet, eene aanvraag bij het dienstpersoneel bleef zonder resultaat. Men vermoedt, dat dit in verband staat met de voortdurende tegenwoordigheid van nihilisten in de nabijheid van den Czaar. De leiders der partij zullen te Whitsuntide, een dorp in Z-Rusland bij de Oostenrijksche grens, samenkomen om de dringende vragen van den dag te bespreken.

— Volgens het *Neue Wiener Tagblatt* heeft de Czaar, prins Lobanoff naar keizer Frans Jozef afgevaardigd, om eene samenkomst der beide keizers voor te bereiden.

— Als een staaltje hoe de katholieken in Rusland behandeld worden kan dienen, dat generaal Orhewski, de nieuwe gouverneur-generaal te Wilna, aan de leden van eene deputatie van katholieken toevoegde: dat zij zich zouden wachten voor deelneming aan de politiek, dat de Roomsche kerk slechts geduld werd en dat hij, die dat vergat, gestraft

